

Sygn. akt III UK 115/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z odwołania A.F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J.

o zasiłek chorobowy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 21 listopada 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 29 października 2018 r., sygn. akt IV Ua (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od A.F. na rzecz organu rentowego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 marca 2018 r., sygn. akt IV U (...), Sąd Rejonowy w K. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w J. z dnia 3 stycznia 2018 r. i przyznał wnioskodawcy A.F. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 grudnia 2015 r. do 3 kwietnia 2016 r. oraz ustalił, że wnioskodawca nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za wyżej wymieniony okres wraz z odsetkami.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 29 października 2018 r., sygn. akt IV Ua (...), zmienił wyrok Sądu Rejonowego i poprzedzającą go decyzję w ten sposób,

że ustalił wymagalność odsetek ustawowych od kwoty 11.286,25 zł od dnia 29 października 2018 r. i w pozostałej części odwołanie oddalił (pkt 1) oraz zasądził od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2).

A.F. zaskarżył powyższy wyrok Sądu Okręgowego skargą kasacyjną w całości i wniósł o:

- 1) uchylenie zaskarżonego orzeczenia i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty,
- 2) przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 3) zasądzenie od organu rentowego - ZUS Oddział w J. na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,
- 4) rozpoznanie sprawy również pod nieobecność pełnomocnika skarżącego,

ewentualnie o:

- 1) uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w K. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu sądowi w innym składzie.

Skarżący zarzucił orzeczeniu Sądu Okręgowego rażące naruszenie prawa materialnego, polegające na błędnej jego wykładni oraz niewłaściwym jego zastosowaniu, przez nieuwzględnienie wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności oraz ocenę znajdującego się materiału dowodowego bez jego wszechstronnego rozważenia, a dokładniej:

- 1) art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017 r., poz. 1368) w zakresie, w jakim Sąd drugiej instancji stwierdził, iż przesłanki tego artykułu zostały spełnione, co uzasadnia zastosowanie art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778) i w konsekwencji uznanie, iż pobrany przez skarżącego zasiłek chorobowy miał charakter świadczenia nienależnie pobranego, który podlega zwrotowi;
- 2) art. 84 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778) przez uznanie, iż

zachodzą przesłanki wymienione w tym przepisie, które uzasadniają stwierdzenie, iż w złożonym oświadczeniu ZUS Z -10 wnioskodawca podał nieprawdziwe dane, co daje podstawę do uznania, iż nie poinformował ZUS o zaistnieniu okoliczności wyłączających prawo do zasiłku chorobowego.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący podał, iż w sprawie konieczne jest rozważenie:

1) czy w świetle dyspozycji przepisów art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017 r., poz. 1368) w zw. z art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1778) podanie przez osobę wnioskującą o zasiłek chorobowy nieprawdziwych danych co do faktu złożenia wniosku o emeryturę (na druku ZUS Z-10) powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego i obowiązek jego zwrotu?

2) czy powoływanie się przez ZUS na wytyczne członka zarządu ZUS w kontekście składanych oświadczeń w sprawie o wypłatę świadczeń uzasadnia stwierdzenie przez Sąd, iż złożenie oświadczenia niezgodnego z prawdą uniemożliwia rozwiązanie wskazane w tych wytycznych, a w konsekwencji jest równoznaczne z niepoinformowaniem organu rentowego o zaistnieniu okoliczności wyłączających prawo do świadczeń.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o:

- wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem merytorycznego rozpoznania.

Jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest, jak wynika z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie. Konstrukcyjne wymaganie skargi kasacyjnej przedstawienia uzasadnienia wniosku

o przyjęcie skargi do rozpoznania jest spełnione jedynie wtedy, gdy skarżący w wyodrębnionym - odrębnym od uzasadnienia podstaw kasacyjnych - wywodzie prawnym wykaże, że w sprawie występuje przynajmniej jedna z przesłanek przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien sprecyzować, która z przesłanek przedsądu wystąpiła – jego zdaniem - w danej sprawie (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2017 r., II UK 712/16, niepubl.).

W przedmiotowej sprawie skarżący jednakże nie sprecyzował, na podstawie której z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. skarga powinna, w jego ocenie, zostać przyjęta do rozpoznania. Nie przedstawił także odrębnego od uzasadnienia podstaw skargi wyводу, mającego przemawiać za uwzględnieniem wniosku. Nie jest natomiast rzeczą Sądu Najwyższego wyręcznie skarżącego w formułowaniu i wykazywaniu przesłanek przedsądu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 maja 2019 r., II UK 192/18, LEX nr 2690788; z dnia 7 grudnia 2007 r., III CSK 319/07, LEX nr 623803).

Mając na względzie powyższe, należało orzec jak w sentencji.

as